

آنکه از بالا نگاهمان می کند

نوجوانان عزیز، شاید در زندگی روزمره خود با این اتفاق روپروردشده باشید که هر بار که فردی فکر می کند کاری که انجام می دهد خیلی درست است و در عوض دیگران را کوچک می کند. عیسی مسیح به همین دلیل این حکایت را بدای ما تعریف کرده است:

((هیچکس کاملاً فوب و یا کاملاً بد نیست))

دو مرد به معبد بزرگ رفتند. یکی از آنها فریسی بود. اما آن دیگری با جگید بود.

آن فریسی پا سر بلند ایستاده و با خوشحالی تمام، اینچنین به خودش می گفت:

خدایا از تو ممنون هستم که پا دیگران خیلی فرق دارم، خیلی ها دارد و پدکار و دروغگو می پاشند. اما من مثل آنها نیستم! مثل این با جگید هم نیستم، بلکه خیلی بهترم! تو می دانی خدایا، که من دو بار در هفته روزه می گیرم، دهک هر چه دارم را به معبد پرداخت می کنم و با گناهکاران کاری ندارم ... من عین دستوری که در دین آمده زندگی می کنم.

کمی دور تر از فریسی، آن با جگید در مقابل خدا به زمین افتاده بود و با مشت به سینه خود می زد و چرات نداشت به آسمان نگاه کند. او چنین دعا کرد:

خدایا، تو بسیار بزرگ هستی و من بسیار کوچکم. اگر میل داری، به من کوچک نگاه کن و پدر من رحم نما! چون من فقط یک گناهکار هستم.

پس عیسی بعده از گفتن این حکایت به مردم اطراف خود گفت: من به شما می‌گویم که خدا دعای این پاجگید را شنید و او را بخشیده، عادل به حساب آورد. اما آن فریسی نیازی به خدا ندارد. او خودش گفت و خودش شنید و کاملاً از خود راضی بود.

هر کس خود را بالا ببرد، پائین آورده شود و هر که خود را پائین نگاه دارد، یعنی سعی کند خودش را آنطور که هست بشناسند، خدا او را سربلند خواهد کرد.

چند کلمه مهم:

۱. **باجگید**: به معنی جمع کننده مالیات است و در زمان عیسی مسیح به کسانی که جمع کننده مالیات بودند، به چشم خوبی نگاه نمی‌کردند.
۲. **فریسلی**: مردانی بودند بسیار پاییند به قوانین دینی، اما گاهی یادشان می‌رفت که چرا خدا این قوانین را گذاشته است.
۳. **عادل به حساب آورد**: ما انسانها نمی‌توانیم بفهمیم که در قلب هر کس چه می‌گذرد و یا زندگی او چطور گذشته است، تنها خدا می‌تواند درباره انسان قضاآلت درست را اعلام کند و در حقیقت فقط خدا می‌داند که چه زمانی ما عادل (درستکار) هستیم و چه زمانی نادرست می‌باشیم.